

RZECZPOSPOLITA POLSKA

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

Warszawa, dnia 19 sierpnia 2008 roku

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 20.08.08.

nr. 4939 podpis. [signature]

BMP-0724-7303/08/JD

A. Bideli: WDR
SECRETARIAT
Biura Prac Senackich
wpłynęło dn. 22.08.08.
nr. 6135 podpis. [signature]

Pan

Bogdan BORUSEWICZ

Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

W nawiązaniu do pisma z dnia 16 lipca 2008 roku (sygn. BPS/DSK-043-647/08) przekazującego oświadczenie złożone przez Senatora RP Pana Janusza Rachonia podczas 15. posiedzenia Senatu RP w dniu 11 lipca 2008 roku w sprawie *problemów obywateli Ukrainy z przekraczaniem wschodniej granicy Polski*, uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

Zgodnie z § 2 pkt 27 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 sierpnia 2006 roku w sprawie *wykonywania pracy przez cudzoziemców bez konieczności uzyskiwania pozwolenia na pracę* (Dz. U. Nr 156, poz. 1116 z późn. zm.), zmienionym przez § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2008 roku zmieniającego ww. rozporządzenie z dniem 1 lutego 2008 roku (Dz. U. Nr 17, poz. 106), cudzoziemcy posiadający obywatelstwo państw graniczących z Rzeczpospolitą Polską i wykonujący pracę w okresie nieprzekraczającym sześciu miesięcy w ciągu kolejnych dwunastu miesięcy, jeżeli otrzymają oni oświadczenie o zamiarze powierzenia im wykonywania pracy od pracodawcy lub podmiotu, o którym mowa w art. 88 ust. 16 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku *o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy* (t.j.: Dz. U. z 2008 roku Nr 69, poz. 415 z późn. zm.), zarejestrowane w powiatowym urzędzie pracy właściwym ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę składającego oświadczenie, zostali zwolnieni z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę. Zarejestrowane oświadczenie stanowi podstawę do uzyskania przez cudzoziemca w polskiej placówce dyplomatyczno-konsularnej w kraju jego stałego pobytu wizy pobytowej uprawniającej do wykonywania pracy.

Zaznaczyć przy tym należy, iż ww. zwolnienie z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę nie uprawnia cudzoziemca do pozostawania na terytorium RP.

Warto również zauważyć, iż ww. rozporządzenie jedynie umożliwia cudzoziemcom pochodzącym z państw graniczących z Polską – tj. Ukrainy, Białorusi i Federacji Rosyjskiej – wykonywania pracy w okresie nieprzekraczającym sześciu miesięcy w ciągu kolejnych dwunastu miesięcy bez obowiązku uzyskiwania zezwolenia na pracę, nie reguluje natomiast kwestii ich pobytu na terenie naszego kraju. Podstawowym aktem prawnym regulującym zagadnienia związane z legalizacją pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest ustawa z dnia 13 czerwca 2003 roku *o cudzoziemcach* (t.j.: Dz. U Nr 234, poz. 1694 z późn. zm.), zgodnie z którą cudzoziemiec może przekroczyć granicę oraz przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiada ważny dokument podróży oraz wizę, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej (vide: art. 13 ustawy).

Wizę pobytową, którą wydaje się jako wizę jednolitą lub krajową na warunkach wskazanych w ww. ustawie, wydaje konsul. Wizę w trybie szczególnym wydaje natomiast Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, za pośrednictwem wojewody właściwego ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca, wobec którego zachodzą okoliczności przemawiające za odmową udzielenia wizen, jeżeli zaistniała wyjątkowa sytuacja wymieniona w ustawie (vide: art. 33 ww. ustawy). Wojewoda natomiast wydaje wizę tylko w przypadku małoletniego urodzonego na terytorium RP, którego przedstawiciel ustawowy przebywa w Polsce na podstawie wizen.

Wiza pobytowa może być przedłużona wyłącznie w przypadku, gdy spełnione są łącznie warunki określone w art. 43 ust. 1 ustawy *o cudzoziemcach*. Zaznaczyć przy tym należy, iż wizę można przedłużyć tylko raz. Okres pobytu na podstawie przedłużonej wizen nie może przekroczyć okresu pobytu przewidzianego dla wizen jednolitej lub krajowej. Jeżeli wniosek o przedłużenie wizen nie zostanie przedłożony we wskazanym w ustawie *o cudzoziemcach* terminie, cudzoziemiec jest obowiązany do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem okresu pobytu oznaczonego w wizie.

Jednocześnie warto zauważyć, iż w stosunku do obywateli Ukrainy, zasady ich wjazdu i pobytu na terytorium RP nie zmieniły z chwilą wejścia Polski do strefy Schengen w 2007 roku, ale już w 2003 roku w związku z wprowadzeniem w drodze umowy podpisanej w Kijowie dnia 30 lipca 2003 roku między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów Ukrainy o zasadach ruchu osobowego (M. P. Nr 56, poz. 878) obowiązku posiadania przez nich ważnych dokumentów podróży oraz wizen i tym samym zniesieniem ruchu bezwizowego między Polską i Ukrainą.

Odnosząc się do decyzji wojewodów utrzymujących w mocy zaskarżone przez obywateli Ukrainy decyzje o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium RP należy zauważyć, iż decyzje te wydawane są przez właściwy organ w sytuacji zaistnienia określonych w ustawie *o cudzoziemcach* przesłanek. Zgodnie z art. 97 ust. 1 cytowanej ustawy, cudzoziemiec może być zobowiązany do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie do 7 dni,

m. in. w sytuacji, gdy przebywa na terytorium RP bez wymaganej wizy, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że dobrowolnie wykona ten obowiązek. Wojewoda natomiast w postępowaniu odwoławczym, jako organ II instancji, weryfikuje zasadność zarzutów podniesionych w odwołaniu w stosunku do decyzji organu I instancji i w przypadku uznania jej za zgodną z prawem, utrzymuje w mocy. Wojewoda działa przy tym na podstawie i w granicach obowiązującego prawa.

Istniejące uregulowania prawne uniemożliwiają właściwym organom (Policja, Straż Graniczna) odstąpienie od wydawania w opisanych sytuacjach decyzji administracyjnych. Należy przy tym podkreślić, że decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium RP jest łagodniejszą z form reakcji organów państwa na naruszanie prawa dotyczącego pobytu przez cudzoziemców. Drugim rodzajem decyzji, które mogą być w takich sytuacjach podejmowane są decyzje o wydaleniu, niosące za sobą dużo bardziej dolegliwe skutki dla cudzoziemców.

Ponadto pragnę zaznaczyć, iż zgodnie z powszechnie przyjętą na świecie zasadą, obowiązek sprawdzenia warunków podróżowania do danego kraju spoczywa na osobie podróżującej, która przed wyjazdem powinna upewnić się co do konieczności posiadania dokumentów wymaganych przepisami kraju podróży przez cały okres pobytu.

Jednocześnie uprzejmie informuję, iż aktualnie nie jest rozważana możliwość wprowadzenia specjalnych przepisów abolicyjnych wobec opisanych w wystąpieniu Pana Senatora przypadków obywateli Ukrainy.

Z poważaniem
MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
Antoni PODOLSKI
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów